

Barend Foks
Magazine

www.terhoeveuitgevers.nl

**John Jones Brandweerman
in hart en nieren**

*Verenigings / Personeelsblad
van de Brandweer Rotterdam*

In dit nummer

Voorwoord	07
De Hobby van Cor Priele	09
Duikreis Indonesië	11
John Jones Brandweerman in hart en nieren	14
Een bericht van een FLO-er	19
Wetenswaardigheden van Betty Foks	23
Feest 25 jaar Duikvereniging Fire Divers	25
De FLO-dag van 2011	27
Een slechte zomer	28
Brandweer Rotterdam wint de Solexrace 2011	30
Fotoclub Fire Focus	33
Bold & Marry Rotterdam Red Hats	37
Shantykoor Barend Fox	42
Ingezonden Nieuws	45
Cursus AED, een AED red levens	47

70s & 80s PARTY!

**ZATERDAG
17
DECEMBER**

Themafeest 70's & 80's door PV de Brandweer
Waar: 't Hooghe Water Groenedijk 48 Capelle a/d IJssel
Vanaf: 20:00u Entree: € 20,- ALL-INCLUSIVE (niet leden € 40,-)
Kaartverkoop bij de bestuursleden PV. Geen kaartverkoop aan de deur.

Colofon

Barend Foks Magazine

Is een uitgave van de P.V.

"De Brandweer" en verschijnt vier maal per jaar. Dit blad wordt gratis toegezonden aan leden en donateurs en aan alle werknemers van de brandweer Rotterdam, tevens aan diverse relaties.

Eindredactie:

Adri Vogelaar

Redactionele bijdrage:

Ton Odijk

Redactie-Adres:

A. Vogelaar
Hontenissestraat 8
3086 KE Rotterdam

Uitgever:

Ter Hoeve Uitgevers
Kerkallee 43c
6882 AM Velp
Tel: 026-361 59 59
Fax: 026- 388 23 12
E-mail: info@terhoeveuitgevers.nl
www.terhoeveuitgevers.nl

Bladmanager:

Willian ter Hoeve

Fotografie:

Ton Odijk

Vormgeving en Conceptrealisatie:

Rudy van der Lely
Ter Hoeve Uitgevers

PERSONEELSVERENIGING 'De Brandweer'

Hoofdbestuur:

Voorzitter:

R.E. Kramer
Paganinistraat 71
2901 KG Capelle a/d IJssel
06-22458464
010-4468746
Groenetuin C-ploeg
E-mailadres:
r.kramer@veiligheidsregio-rr.nl

Secretariaat:

M. van Egmond
Noorderdiep 583
7876 EG Valthermond
06-54721406 - Privé
010-4029744
MHL A-ploeg
E-mailadres:
m.vanegmond@veiligheidsregio-rr.nl

Penningmeester:

A. Vogelaar
Hontenissestraat 8
3086 KE Rotterdam
010-5120087
06-10832737
E-fax: 084-7576505
E-mailadres:
a.vogelaar10@orange.nl

Aanspreekpunt FLO en 2e penningmeester:

A. Braber
Gerdeslaweg 289
3061 RS Rotterdam
010-4522560
06-55963006

Algemeen bestuurslid en 2e voorzitter:

W.J.M. Brouwer
06-24233133 - Privé
E-mailadres:
willem-lidy@versatel.nl

Algemeen bestuurslid, webmaster en beheerder van het Sociaal Fonds:

E.A. Heugens
van Ravesteynerf 190
3315 DL Dordrecht
078-6140639
06-48779428
Groenetuin C-ploeg
Website PV: www.pvdebrandweer.nl

Algemeen bestuurslid:

E.G.R. Optenkamp
Hooi drift 3/A
3023 KG Rotterdam
06-51053156
Frobenstraat A-ploeg

Algemeen bestuurslid:

R. de Witte
Nachttegaallaan 27
2665 EE Bleiswijk
06-14996016
Frobenstraat A-ploeg

Leden Kascontrole Commissie:

Voorzitter:

Gerard van Wijk
Chiel Janssen

Rek. penningmeester PV:

Postbank: 4165382
ABN/AMRO: 46.91.02.667 t.n.v.
PV "de Brandweer" te Rotterdam
Ingeschreven K.v.K. onder
nummer 342014 te Rotterdam

Beheerder Sociaal Fonds:

E.A. Heugens
Groenetuin C-ploeg
078-6140639
06-48779428

Adreswijzigingen:

Wijzigingen alleen doorgeven aan:

Redactie Barend Foks Magazine
Hontenissestraat 8
3086 KE Rotterdam
E-mail: a.vogelaar10@orange.nl

Dameskoor "Betty Foks":

Voorzitter:

Annie Dufais
010-4211533
Website: www.bettyfoks-rotterdam.nl

*Secretariaten van activiteiten
die niet onder de verantwoording
vallen van de PV:*

Duikvereniging Fire Divers:

Secretaris:

Gerard Flint
010 - 4188558
PR: René Kruijthoff
06-20621715
E-mailadres:
info@firedivers.org
Website: www.firedivers.org

Fotoclub Fire Focus:

A. Vogelaar
Hontenissestraat 8
3086 KE Rotterdam
010-5120087
06-10832737
E-mailadres:
a.vogelaar10@orange.nl

Mountainbiken:

F. Wiegman
Waterlelie 96
2804 PY Gouda
0182-535473
06-24695918
Website: www.fritswiegman.nl

Roeien:

Rolf Theunissen
0174-385652
Peter Besseling
010-4220996

Shantykoor "Barend Fox"

Secretaris:

Sjaak van 't Wout
010-5925963
06-36175409
Postadres:
Shantykoor Barend Fox
Mesdaglaan 209
3141 HE Maassluis
E-mailadres:
sjwout@kabelfoon.nl
Giro: 8134910 t.n.v.
Shantykoor Barend Fox te Rotterdam
Infonummer: 010-2518809
Website: www.barendfox.nl

Wandelen:

Jan Saak
Groenetuin B-ploeg
010-4029443
E.A. Heugens
Groenetuin C-ploeg
078-6140639
06-48779428

VAN DE VOORZITTER

Beste leden,

Het jaar is bijna om en natuurlijk zijn wij alweer druk bezig met het Nieuwe jaar. Eerst komt op 3 dec. de Sint langs aan de kazerne Pottumstraat, daarna Kerstmarkt op 7 dec., de December party op 17 dec. en op 3 januari het Nieuwjaarstoernooi 2012. De wintersportreis naar Winterberg gaan we ook zeker opnieuw proberen te regelen. We hopen u te zien op een van deze evenementen en hopen op een wat grotere opkomst dan in het voorgaande jaar.

Vaak hoor ik dat men een mededeling of een boodschap heeft gemist. Niet alleen over PV zaken, maar ook over (oud) collega's. Als u ons uw e-mail adres doorgeeft, dan kunnen wij u op de hoogte houden. Ik denk hierbij aan geboorte, verlaten van de dienst, ziekte en overlijden. Zeker degenen, die al met de FLO / NAR regeling zijn, missen vaak de mededelingen op de kazernes, daar het Intranet niet te openen is voor deze groep. U kunt veel vinden via de site www.pvdebrandweer.nl en dan knopje contact of info@pvdebrandweer.nl Op de site vindt u ook de evenementenkalender

We gaan ons richten op de activiteiten van de komende maanden. Deze staan in de evenementenlijst. Heeft u nog ideeën dan staan wij hier uiteraard voor open. Er staan genoeg leuke activiteiten op de agenda, geef u op tijd op, dat voorkomt teleurstelling en helpt u de organisatie.

Ik wil besluiten met iedereen alvast alle goeds toe te wensen in deze tijd van ombuigen en bezuinigingen en misschien is juist meedoen aan een activiteit van de PV een goede ontspanning.

Ronald Kramer.

EVENTEMENTEN KALENDER 2011-2012

DATUM	EVENEMENT	PLAATS
3 december.	SINT NICOLAASFEEST	Kazerne Pottumstraat
7 december.	KERSTMARKT	Aken Duitsland
17 december.	DECEMBER PARTY	't Hooghe Water Capelle a/d IJssel
2012		
3 januari.	NIEUWJAARSTOERNOOI 2012 met nieuwjaarsreceptie en buffet	Margriethal Schiedam
15 maart	VROUWENVERWENDAG 2012	Thermen Ridderkerk 09.00 uur

LET OP!!

Bij veel evenementen is alleen de maand bekend, nog niet de juiste datum. U hoort dat zo snel als mogelijk is.

**De evenementenlijst wordt voor U gemaakt!
Het is prettig voor de organisatie als u NIET tot het laatste moment wacht met uw aanmelding voor de evenementen!**

Iets nieuws in ons personeel sbl ad De hobby van Cor Prieler

De ouderen onder ons kennen hem wel. Hij was een brandweerman in ons korps. Inmiddels geniet hij al jaren van zijn pensioen.

Hij heeft een interessante hobby die hij vooral in de wintermaanden beoefent: Het schilderen met olieverf op linnen doeken. Hij heeft enkele jaren les gehad van diverse docenten: Marijke Munne, Peter Lennartz en de laatste jaren van Arie Brinkman. Al deze professionele docenten zijn of waren verbonden aan de kunststichting TOON.

Wij hebben Cor benaderd om zijn werk meer bekendheid te geven en met de hoop dat u als lezer van ons blad er kijk- en leesplezier van mag hebben.

Cor is begonnen plaatjes na te schilderen, doch dat bevredigde hem niet. Op advies van een van zijn 'leermeesters' is hij de laatste jaren naar eigen ontwerp en inzicht gaan werken. Zijn werken zijn bijzonder te noemen: zeker zijn diverse landschappen met luchten. Deze zijn van uitzonderlijke kwaliteit en een lust om naar te kijken. Cor heeft een grote verzameling bij elkaar geschilderd. Zijn doeken hebben verschillende grootte, doch de laatste jaren zijn de afmetingen steeds groter geworden. Zijn grootste doek is 140 bij 100cm. Zijn combinatie van kleuren zijn zeer gewaagd, doch vormen altijd een harmonieus geheel. Zijn afbeeldingen hebben vaak een brede diepgang. Waarbij de kleurschakeringen heel vanzelfsprekend in elkaar overlopen. Zij vormen daar een bewogenheid en tevens een oase van rust. Hoe langer je naar zijn schilderijen kijkt, des te meer is er waar te nemen.

Ook zijn winterlandschappen zijn van goede kwaliteit. Hij schildert de echte kou, doch je wordt vanzelf warm wanneer je er lang naar kijkt: prachtige luchten en een mooie sneeuwverdeling. Enfin, kijkt u zelf maar. Wij wensen u veel genoegen met dit nieuwe onderdeel in ons personeelsblad.

DUIKREIS INDONESIA

Afgelopen september ben ik met een groepje naar Indonesië geweest om te duiken, na vele jaren stond dit nog op mijn verlanglijstje. In de hele wereld zijn prachtige duikgebieden, maar Indonesië kenmerkt zich door bijzondere vissen. Wij hebben gedoken op het eiland Sulawesi (ligt tussen Borneo en Nieuw-Guinea) in de buurt van Manado. De vlucht gaat van Amsterdam naar Singapore (12 uur vliegen), dan van Singapore naar Manado (3 uur vliegen) en dan met een busje naar de kust (1,5 uur). Dan ben je wel iets vermoeid. Daar aangekomen kwamen we op een prachtig resort Lumba Lumba diving, gerund door een Nederlander met zijn vrouw. Tegen een heuvel staan 5 bungalows, van alle gemakken voorzien (airco, koelkast enz.) en dat je beslist in dat klimaat nodig hebt met dagtemperaturen tegen de 40 graden. Gelukkig was er een lekker zwembad om af te koelen, hoewel het water ook zo'n 30 graden was.

De volgende dag duiken.

Je duikspullen worden van het begin tot het einde verzorgd door het personeel. Waag het niet om je duikmateriaal zelf te dragen, want dat zien zij als een belediging. Zij willen je op alle gebied altijd behulpzaam zijn en voor je werken. Nou, wij waren erg benieuwd naar de eerste duik. Met een flinke catamaran, met motor, 11 duikers, 6 man personeel en achterop het duikmateriaal in topvorm, op weg naar het natuurreservaat Bunaken. Je koop een penning om daar te mogen duiken, maar dat hadden we er graag voor over. Op de duikstek aangekomen, na een korte briefing, shortly aangetrokken, duikmateriaal om en overboord. Ik duik nu ongeveer 45 jaar en heb het altijd koud, maar als je dan in water komt van zo'n 30 graden is dat heerlijk! Duiken is een passieve sport en je hebt constant water om je heen, dus in water koel je behoorlijk af. Dan ga je achter je gids aan tot een diepte van 25 á 30 meter. Overall koraal en prachtige vissen. Op de eerste duik

geen haaien gezien, wel enorme schildpadden, honderden verschillende vissen, murenen en andere kleine dieren. Bunaken en Lembah staan bekend om het kleine leven. De gids had een metalen pen bij zich van ongeveer 40 cm lang en 5 mm dik, daar wees hij in het koraal dingen aan die ik nog nooit gezien had, kreeftjes, naaktslakken, zeepaardjes enz., zo klein dat ik ze eigenlijk niet kon zien. Veel duikers in de wereld komen hierheen om juist deze kleine vissen te zien.

Stroming.

Daar weten brandweer en beroepsduikers alles van. Sportduikers praten over "we gaan een stroomduik maken in de Oosterschelde"? Maar eigenlijk doen ze dat nooit, omdat we altijd duiken als het getij gaat keren. En dan ga je duiken in het buitenland, overboord en naar beneden. Nog niks aan de hand. Rustig zakken tot een meter of 25, langs een wand die tot wel 2000 meter gaat. Uittrimmen en dan ga je als een sneltrein langs de koraalwand. In het begin is dat wel even wennen, dat je op 20 á 30 meter met een behoorlijke snelheid langs een koraalwand vliegt, maar na verloop van de duik is dat heerlijk om zonder beenslag je met de stroming mee te laten voeren. Je ziet dan ook prachtige koralen die in die stroming groeien, ook als je achter je kijkt zie je haaien en andere grotere vissen voorbij zwemmen. Eén keer heb ik toch even moet slikken. We gingen met z'n vijven diep duiken; Dinie de Graaf, collega van de VRR met man Martin en ik met mijn vrouw plus de gids naar een grot op 35 meter (uiteindelijk was het 40 meter) diep. Maar de stroming was heel heftig, je wordt van de wand af geduwd en naar beneden getrokken, wij noemen dat de 'Never comeback line', dan moet je echt kalm blijven en weten wat je doet. Je stabjack rustig opblazen en proberen naar de wand terug zwemmen (wat niet mee viel). Bij het einde van een uitstekende rotswand werd je gelanceerd met een snelheid die een brommer nog niet bij kan houden. Als we dan praten over "heavy" duiken is dit het wel. Maar goed, rustig naar boven gegaan, opgepikt door de boot en daar lekker relaxed om over de duik na te praten

Vreemde vissen.

Bunaken staat bekend om zijn vreemde vissen, omdat de Celebeszee al miljarden jaren een kraamkamer voor deze dieren is. Vroeger zat een deel van Indonesië vast aan Borneo/Vietnam, later is daar de Zuid-Chinese Zee tussen gekomen. Tussen deze twee gebieden gaat de zee heel diep (bijna 12km) tot aan Japan. Sommige vissen lijken te "lopen", kom je de groen /blauw boomblaadje tegen blijkt dat een vis te zijn. Je denkt af en toe op een andere planeet te zijn. Ongelooflijk hoe daar het onderwaterleven in die miljarden jaren zich ontwikkeld heeft en elke dag komen er weer andere vreemde wezens bij.

We zijn ook naar een lokale markt geweest. Nou, de Keuringsdienst van Waren kan daar een paar jaar zoet mee zijn. Vis en vlees ongekoeld op planken en vuil. Toen kwamen we in een ander deel van de markt waar je geroosterde ratten, vleermuizen en honden kunt kopen. De mensen eten alles wat beweegt, een lekker geroosterde rat op een stokje? Geen probleem. Als wij vertellen dat er bij ons een dierenpolitie is en dat wij dierenartsen hebben voor katten, hamster enz. kijken ze je aan of je van een ander planeet komt. Net als het verhaal van een duikgids, hij verteld aan zijn familie dat er toeristen komen en veel geld betalen om onderwater vissen te zien en te fotograferen! De vissersfamilie gelooft dat niet, want je gaat de zee op om vissen te vangen en op te eten. Al met al een fantastische duikvakantie en een mooie herinnering aan Indonesië.

Willem Schouten.

John Jones Brandweer

Afgelopen televisieseizoen was op RTL 7 het programma **Dichtbij het Vuur** te zien, een reality serie over het leven en het werk van de Nederlandse brandweerman/vrouw. De presentator van deze serie is John Jones die we allemaal nog kennen als Jimmy de Waard van de serie **SamSam**. John werd speciaal voor **Dichtbij het Vuur** opgeleid tot brandweerman om deze televisieserie zo realistisch mogelijk te maken. John raakte zo gepassioneerd door het vak dat hij inmiddels diverse diploma's heeft behaald en volledig meedraait als vrijwilliger bij de brandweer Haarlemmermeer, kazerne Badhoevedorp. Het is een roeping waar hij erg intensief mee bezig is. Hij voelt hoe belangrijk hij het vindt om mensen te helpen, om hier alles voor te geven. Het brandweervak trekt hem zo aan, dat hij alles uit de kast trekt om hier nog meer in te groeien door nog meer opleidingen te volgen. Hij heeft inmiddels naast zijn papieren hoofdbrandwacht en WVD ook de preventiemodule afgerond zodat hij ook als preventiemedewerker door de brandweer wordt ingezet. Nu is hij bezig met zijn diploma voor brandweerschouffeur.

Met een speciale ontwikkelde camera op zijn helm filmt hij de verschillende uitrukken die hij tijdens zijn 24-uursdiensten bij de brandweer meemaakt. Hij staat in de drek in een sloot om iemand zijn leven te redden, blust samen met zijn brandweercolllega's branden, reanimeert mensen, noem maar op.

John is een Amerikaanse Nederlander; hij beschikt over beide nationaliteiten. Na zijn jeugd in Nederland te hebben doorgebracht vertrok hij naar Amerika om Radiology and Emergency Medicine te gaan studeren. Aansluitend werkte hij vanaf zijn 19e jaar enige tijd bij de helikopterreddingsdienst van het Amerikaanse leger en bij de Amerikaanse luchtmacht. In 1985 koos hij voor een loopbaan bij Lufthansa in San Fransisco.

In 1987 kwam Jones weer naar Nederland. Aanvankelijk werd hij bij de KLM grondsteward en later steward op vliegtuigen. In 1990 sloot hij zich aan bij de Comedytrain. In eerste instantie combineerde hij dit met zijn werk, maar later is hij zich volledig aan het acteren gaan wijden. Met verschijningen in onder andere **Dichtbij Het Vuur** - Zichzelf(presentator) (2011-heden), **Sinterklaasjournaal** - Vergeetpiet (2010), **Gangsterboys** - Willy (2010), **Koefnoen** - President Barack Obama (2009), **SamSam** - Jimmy de Waard (1994-2003), **Vrouwenvleugel** - David Molenaar (1993-1995) en **Flodder** - Militair op basis (1994) kan je spreken van een succesvolle carrière.

Zijn creativiteit beperkt zich niet alleen tot het acteren maar hij is ook bezig met het bedenken van programma's en het (mee)schrijven aan scripts. Momenteel is hij druk met de voorbereidingen van de tweede serie **Dichtbij Het Vuur**.

In 2009 besloot John in het kader van zijn idee voor een te schrijven comedyserie, zich afspelend in het brandweermilieu, de opleiding tot brandweerman te gaan volgen. De comedyserie is er nog niet gekomen, want John werd dusdanig gegrepen door het brandweervak

man in hart en nieren

dat dit leidde tot Dichtbij Het Vuur. Gezien zijn drukke werkzaamheden hiervoor heeft John besloten om de comedyserie na Dichtbij Het Vuur te gaan maken.

Zoals de titel Dichtbij Het Vuur doet vermoeden, wordt de kijker tot dichtbij het vuur meegenomen. Per aflevering draait John een week lang mee op een kazerne en filmt dan alles wat hij tegenkomt. Hij portretteert de brandweerlieden, maar draait ook diensten mee en komt volop in actie. Naast de persoonlijke aandacht is er ook ruimte voor preventie en veiligheid. Ook het omgaan met heftige situaties komt aan bod. Hoe gaan de teamleden met elkaar om, hoe worden ervaringen verwerkt?

Om een beeld te krijgen van de motivatie van John Jones zochten wij hem op tijdens een oefenavond in Badhoevedorp. Hij blijkt een boeiende verteller, waarbij we regelmatig het kenmerkende lachje van zijn karakter Jimmy uit SamSam voorbij zien en horen komen.

HOE BEN JE BIJ DE BRANDWEER TERECHT GEKOMEN, EN HOE GAAT DAT?

“Enkele jaren geleden kreeg ik het idee om een comedyserie te gaan maken over het reilen en zeilen op een brandweerkazerne. Ik ben echter iemand die niet van half werk houd; situaties moeten wel kloppen bijvoorbeeld. Ook een comedy moet levensecht zijn. Ik nam contact op met de brandweerkazerne Hendrik in Amsterdam met de vraag of ik eens een kijkje in de keuken mocht komen nemen. Dat was geen probleem. Maar, en dat ben ik dan weer, ik vind dat meelopen met de brandweer geen toeristenwerk is. Je moet wel weten wat je doet als je bij een incident aanwezig bent. Daarom besloot ik, in samenspraak met de NVBR, dat was in 2009, om de opleiding bij de brandweer te gaan volgen. Na de diverse testen en gesprekken werd ik toegelaten. Ik ben begonnen met mijn stage bij Amsterdam-Amstelland waarna ik de opleiding heb gevolgd bij Brabant-Noord. De sfeer bij de brandweer voelde voor mij als thuishomen. Bij het Amerikaanse leger had ik bewust gekozen voor de reddingsdienst, die daar in noodsituaties ook voor het redden van burgers wordt ingezet. Ik voelde de motivatie bij mij weer opkomen.

Vrijwel direct besloot ik om het niet bij een kijkje in de keuken te laten maar om lid te blijven van de vrijwillige brandweer. Hier met de ploeg Badhoevedorp hebben we zo'n 300 uitrukken per jaar; we maken ook deel uit van de Schiphol compagnie. Zo waren wij ook betrokken bij de ramp met het vliegtuig van Turkish Airlines. Zelf ben ik daar niet bij geweest (ik zat toen in de opleiding), mijn collega's wel.

De snelwegen A10 en A9 vallen ook voor een groot deel in ons gebied, wat betekent dat we regelmatig met auto-ongevallen te maken hebben.

Mijn kick haal ik uit het mij meer dan 100 % inzetten bij het redden van mens en dier. Uiteraard hoop je altijd op een succesvolle afloop, maar soms lukt dat niet. Als ik mijzelf maar niets over mijn inzet kan verwijten heb ik daar toch wel vrede mee en kan ik dat dan van me afzetten.

Elke woensdag hebben we onze oefenavond, waar ik ook zoveel mogelijk bij ben. Helaas lukt dat door de opnames van Dichtbij Het Vuur niet altijd, maar dan haal ik de oefeningen op met de beroeps als ik meeloop. Ik herinner me nog een oefening tijdens het filmen, waarbij ze door een moddersloot moesten kruipen. Op dat moment vond ik het een beetje overdreven, maar zes maanden later hadden we zelf een uitruk, auto in de sloot. En daar stond ik, tot boven mijn knieën in de drek. Met een flashback naar die oefening. Vanaf dat moment vraag ik me nooit meer af wat de zin van een oefening is. Iedere oefening is uiterst waardevol en komt je op een dag van pas.”

“Bij het Amerikaanse leger zie je hetzelfde afweermechanisme wat tot voor kort bij veel hulpverleners in Nederland kenmerkend was: wrange humor, niet zeuren maar doorbijten. Mede hierdoor begrijpt ook het publiek niet hoe een brandweerman alles aankan. Maar in feite komt dat door de selectie aan de voordeur: er wordt goed gekeken hoe stevig je in je schoenen staat.. Ook dat is een terugkerend issue in de serie.”

IS ER EEN BOODSCHAP DIE JE ZELF NOG KWIJT WILT?

“Wat ik niet begrijp is het afknippen van de budgetten van de brandweer door de politiek. Eigenlijk is dat heel krom. Politie en ambulancedienst hebben een afgebakend takenpakket en daarmee ook een vastgesteld budget. Alles wat qua hulpverlening overblijft wordt in de brandweeremmer gegooid. De vraag naar hulp wordt steeds groter, waardoor het gevaar op de loer ligt dat vrijwilligers beroepstaken gaan overnemen. Qua motivatie willen we dat vaak best, je hebt je beroepseer, maar qua verantwoording en inzet kan dat niet. Het mandje van de brandweer is gewoon vol. De politiek denkt daar te makkelijk over. Als je als vrijwilliger bijvoorbeeld moet gaan duiken vraagt dat een aantal oefeningen per jaar. Waar moeten wij die uren vandaan halen?”

OVER OEFENEN GESPROKEN:

Na het gesprek mogen wij mee op oefening naar het distributiepompstation van de PWN, het waterleidingbedrijf van Noord-Holland, in Hoofddorp. Paul Duynstee van PWN geeft enige tekst en uitleg, waarbij hij wijst op het belang van het zuiver houden van het waterleidingnet. Het komt nu eenmaal voor dat bij bluswerkzaamheden er verontreiniging optreedt van de waterleiding, wat met een proefopstelling met een brandkraan ook zichtbaar wordt gemaakt. Iedere verontreiniging, hoe klein ook, is een besmetting en moet gelijk gemeld worden.

“Een niet gemelde kleine besmetting is gevaarlijker en ernstiger dan een wel gemelde grote verontreiniging. Het gaat om de gezondheid van veel mensen en wij moeten zo snel mogelijk ingrijpen. Dus, als je blijft, meld het als er wat mis gaat”.

Om het belang te onderstrepen komen er ook wat cijfers op tafel: jaarlijks voorziet het PWN in de behoefte aan 100.000.000 kubieke meter drinkwater, afkomstig uit het IJsselmeer. Om dat te visualiseren: dat is een laagje van een paar centimeter water op het meer.

Op het terrein voorzien de drinkwaterkelders met een opslagcapaciteit van 150.000 kubieke meter in de dagelijkse behoefte van het distributiestation in Hoofddorp. Door deze capaciteit kan het station onverwachte pieken in de behoefte goed verwerken. “Wij zijn dus niet bang voor brand elders” aldus Paul. De oefening bestaat uit twee delen: het traceren van een brandhaard in een ketelhuis en het vinden van een slachtoffer onder in de controleruimte van een drinkwaterkelder, met rookmasker. Hiervoor zijn instructeurs Peter Koolhaas, vrijwilliger in Haarlemmermeer en beroeps in Amsterdam (hoezo gemotiveerd?), en Kees van den Broek, vrijwilliger in Haarlemmermeer, ter plaatse. Het blijkt voor alle deelnemers niet eenvoudig om met het rookmasker de weg te vinden in het ketelhuis. Uiterst behoedzaam wordt letterlijk op de tast de weg gevonden. Veel aandacht is er voor het eigen welzijn. Het valt ons op dat niemand, ondanks de lager dan hoofdhoogte hangende ketels, zijn hoofd stoot. Struikelen over opstaande randen is er ook niet bij. Het zoeken leidt niet voor iedereen tot resultaat, wat leidt tot goede tips van Peter Koolhaas, welke bij de andere oefening direct toegepast worden.

Redelijk snel wordt het slachtoffer gevonden en veilig gesteld, waarbij ons als toeschouwers inderdaad opvalt dat de tips van Peter direct zijn toegepast.

Tot slot John Jones nogmaals: “Soms is het wel jammer dat we niet wat meer oefeningen kunnen laten zien in de serie. Maar ja, het is televisie, dat moet ook spannend zijn. Terwijl dit toch ook een belangrijk onderdeel is van het brandweerman zijn. Ik ben nu 48, en kan dus nog wel even mee als brandweerman. Ik heb dat ook losgekoppeld van mijn werk als samensteller en presentator van Dichtbij Het Vuur. Ik heb mijn plek gevonden.”

Dichtbij Het Vuur is vanaf begin 2012 weer te zien bij RTL7 op de zaterdagavond.

Met dank aan [John Jones](#), [Qua Media](#), [PWN](#), [vrijwillige brandweer Haarlemmermeer/Badhoevedorp](#).

Een bericht van een FLO-er

Beste mensen.

Nooit gedacht dat dat mijn AOW gerechtigde leeftijd zo snel zou komen, over een half jaar dan is het zover en mag ik gaan genieten van een goed pensioen! Het lijkt wel gisteren dat na mijn laatste werkdag een stelletje ongeregeld (ik mis ze nog steeds) onze tuin binnenkwamen en mij mee namen naar mijn favoriete pretpark en mijn favoriete restaurant en dat onder valse voorwendselen (we zouden gaan klussen bij Marcel) want vrijwillig zou ik daar nooit naar toe zijn gegaan, het is een dag geworden om nooit te vergeten.

Dat genieten van een goed pensioen heeft de laatste maanden behoorlijk een behoorlijke deuk gekregen en daar kan ik goed pissig over worden. Waar de politiek wel over praat is korten op de pensioenen en niet de werkelijke oorzaken over de problemen binnen de pensioenfondsen, dus niet alleen het ABP. Er wordt zeker niets gerept over het graaien, in 1986, in ons pensioenpot waar van de grootte uiteen loopt van 20 tot 25 miljard, waarvan de regering goede sier heeft gemaakt. Ook wordt niet gesproken over het onverantwoord risicovol beleggen dat in al die jaren heeft plaatsgevonden.

Het is mij te simpel om bij de recessie van 2008 binnen een paar maanden de dekkingsgraad te zien zakken van 142 % tot 98 % en nu recent van 105 % tot 90 % en dat allemaal omdat de beurzen (zie speculanten en headfondsen enz) met hun hebzucht de dienst uitmaken of we wel een goede pensioen voorziening in stand kunnen houden. Als je daar als pensioenfondsen afhankelijk van bent, dan is er iets grondig mis met het huidige systeem. Wat er in de media en de politiek aan informatie naar ons toekomt begint langzamerhand op een samenzwering te lijken, om maar de geesten van de gepensioneerden rijp te maken voor een verlaging van de pensioen.

Als je maar lang genoeg angst scheidt over verlaging van de pensioen, gaat men er vanzelf wel in geloven. Ik begrijp ook wel dat beleggen door de pensioenfondsen nodig is om een bepaald rendement te halen om het pensioen waardevast te houden, maar waar is die grens overschreden dat men dacht zich zoveel te kunnen permitteren om zo veel risico te nemen met ons geld. Waar waren de toezichhouders die de besturen van de pensioenfondsen moesten controleren, liepen die gewoon aan de leiband van de directeurs of hadden ze gewoon geen verstand van beleggen en was het zitten op de bestuursstoelen wel lekker warm, ook financieel gezien. En de politiek maar zeggen dat wij van heel de wereld de beste pensioenvoorziening hebben. Zouden ze het alleen maar zeggen om de geesten rijp te maken voor een

verlaging van de pensioenen, de mensen hebben al zo veel! Het moet niet gekker worden.

Ja het zal zeker gekker worden, gezien de nog steeds onzinnige discussie over de bezuinigingen bij de brandweer, van het opheffen van duikteams tot en met 4 man op de wagen. Die discussie zou niet moeten gaan omdat er uit statistisch onderzoek is gebleken dat men met minder toe kan aan kazernes en duikteams, om zo tot kostenbesparing te kunnen komen, met andere woorden langere aanrijdtijden en minder mensen op de wagen.

Er wordt echter niet meer gerept over de forse overschrijdingen inzake C2000, waarbij bedragen van honderden miljoenen euro's werd overschreden en het nog steeds niet goed werkt, zie de laatste storing in Zeeland eind oktober 2011.

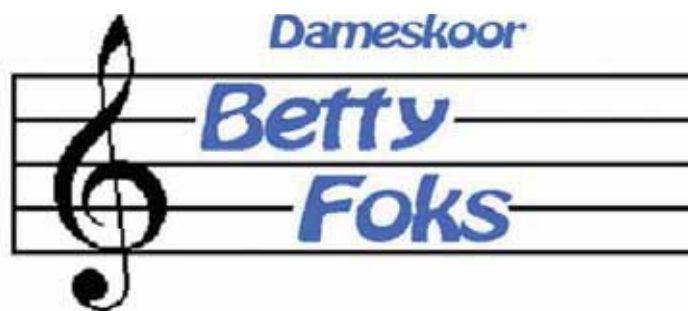
De politiek die de kop in het zand steekt en de schuldvraag altijd ergens anders neerlegt. Ze liggen er niet wakker van, de belastingbetaler moet toch betalen. Nee de politiek (en die bepaalt) moet naar de burger duidelijk maken dat het verlies van mensenlevens niet zo'n hele hoge prioriteit heeft en dat alles best wel wat minder kan en dan nog maar niet te spreken over de grotere risico's die de brandweermensen lopen om toch te kunnen doen wat ze altijd doen, het redden van mens en dier en het beperken van schade. Ik vraag mij zelf wel eens af, zou ik in deze tijd nog wel kunnen functioneren als een bevlogen brandweerman, met de wetenschap hoe er in onze tijd gewerkt werd. Tot de huidige generatie brandweermensen zeg ik dat ik veel respect voor hun functioneren heb, gezien de grote hoeveelheid aan maatregelen die iedere keer weer naar hun toekomst en waar je niet vrolijk van wordt en daar de burger er van uitgaat dat jullie dag en nacht klaar staan om daadwerkelijk te helpen waar mogelijk is.

En dat allemaal in schril contrast met het redden van de euro waarbij landen zich totaal niet hielden aan de financiële afspraken over begrotingstekorten en waar de rijke Grieken voor zo'n 500 miljard aan geld hebben weggesluisd naar Zwitserland (volgens de berichten) zoveel geld is er niet eens nodig om Griekenland van een bankroet te redden. De belasting betaler in Nederland zal wel gaan betalen, per slot van rekening zijn wij de trouwste belasting betaler van Europa. Zijn dit dan de maatschappelijke veranderingen die iedere generatie een keer mee maakt en waar de zorg voor de ander niet meer van belang is, waar de politiek eens in de 4 jaar vraagt aan de kiezer op hen te stemmen en om dan een eigen weg te gaan ver van de gedane

Wetenswaardigheden van Betty Foks

Verheugend nieuws is het feit dat we als koor in de "lift" zitten. Bij steeds meer liedjes zijn de verschillende partijen te horen. Het lukt de alten steeds beter om hun eigen melodie te zingen en ook vast te houden. Tijdens de repetities staan de sopranen en de alten gescheiden. Als een liedje dit vereist, worden we door elkaar gezet met als doel je eigen melodie zo goed mogelijk vast te houden.

We hebben mee gedaan aan een korenslag in Naaldwijk. Dit werd geopend door alle deelnemende koren met een samenzang van verschillende liedjes. Velen van ons hadden nog nooit met 700 mensen tezamen gezongen, dat is een spectaculaire ervaring. Toen we allemaal hadden ingezongen, vertrokken we naar de diverse locaties om een optreden te verzorgen. Er was ons een gids toegewezen, welke de gehele dag bij ons bleef om ons naar de plaats van handelen te brengen. Het was voor ons leerzaam en leuk om naar andere koren te luisteren. We hadden zelf ook niet te klagen over belangstelling. Al met al een leuke gezellige dag geweest, het weer heeft ook volledig meegewerkt, het was een stralende zonnige dag.

Op 19 okt. Was er een optreden in Lekkerkerk, alwaar we zeer gastvrij werden ontvangen en goed verzorgd. Elly was zeer tevreden met ons optreden. Het optreden vond plaats in een prachtige zaal, helemaal geschilderd, voorstellende een Griekse tempel. Heel creatief uitgevoerd. Nu hebben we voor a.s. zondag de 30 ste, ons laatste optreden van oktober. Tot zo ver de wetenswaardigheden van Betty Foks in een notendop.

Namens alle Betty's wil ik al de mannen bedanken die steeds voor ons klaar staan om de optredens te kunnen doen, zonder hen zou het niet kunnen. Een warm applaus voor de mannen achter de schermen.

Hierbij wens ik alle Betty's goede repetities en succesvolle optredens.

Tot de volgende keer, groetjes

Tiny Huisman

Feest 25 jaar duikvereniging Fire Divers

Zondag 4 september werd het jubileum gevierd omdat de Duikvereniging Fire Divers is opgericht 25 jaar geleden door Willem Schouten, Leo Los en ik, Hans Vermeulen. We werden die dag verwacht in het zwembad de Windas van Bergschenhoek, waar een bak koffie / thee voor ons klaar stond. Een prachtig zwembad, het oude bad in de buurt moest plaats maken voor de hogesnelheidstrein, maar er is een heel mooi bad voor terug gekomen, waar iedere vrijdagavond door de Fire Divers gebruik van wordt gemaakt.

De Fire Divers zijn 25 jaar terug begonnen op de dinsdagavond in zwembad Oost, gelijk met de zwemvereniging van de Brandweer en de woensdagavond in het toen nog grote zwembad West. Na de grote brand van Zwembad West zijn we naar Hillegersberg gegaan, een lekker diep bad, best gezellig maar parkeerproblemen, soms honderden meters lopen met je duikset (fles ademautomaat, lood, flippers, bril en snorkel plus badkleding natuurlijk). Na de bouw van het nieuwe zwembad West zijn we weer naar Spangen terug gegaan. De 4e september was ik met de Borgwardbus van Toxopeus gekomen maar die was niet nodig. Er stond een prachtige touringcar klaar die ons naar Marken bracht, waarin de haven een flinke zeilboot de "Libelle" klaar lag om ons zeilend naar Volendam te brengen. Op de Libelle konden 150 mensen, maar met de 80 (oud) leden was het gezellig druk. De overtocht naar Volendam ging ongemerkt voorbij, we hebben wel moeten helpen de zeilen op te zetten, daarna ging het wat regenen, dus naar beneden voor het welkomstwoord en een lunch. Verder werden er wat mensen in het zonnetje gezet, o.a. Dennis Trees die 20 jaar voorzitter is van deze vereniging, nadat Leo Los en Paul Patinama eerder voorzitter waren geweest. In Volendam ontschepen, we konden er naar de kermis, de winkelstraat was vrijwel één grote bar met wat optredens van de palingsound en je kon er wandelen langs de boten. Ik ben langs de kroegen gewandeld, de bootjes bekeken en even naar de kermis, maar het was

ontzettend druk. Uit voorzorg waren de winkels rond de kermis al dichtgetimmerd, zij hadden waarschijnlijk de ervaring van vorige jaren. Later in de middag konden we weer aan boord en konden we aan de BBQ. We voeren op de motor richting de vuurtoren "het Paart van Marken" met een mooi zonnetje. Ondertussen waren de magen aardig gevuld en om 18.00 uur meerden we af in Marken waar de bus klaar stond om ons weer af te zetten in Bergschenhoek.

Ik heb veel bewondering voor Tanja, Willem en Fernando die deze dag hebben georganiseerd. Een leuke dag, veel oude koeien uit de sloot gehaald, oude duikmaten weer gesproken, helaas miste ik ook velen maar als alle oud leden waren gekomen had alles niet in de bus en op het schip gepast,

Er komt nog een boek uit 25 jaar Fire Divers, ik ben er erg benieuwd naar wat daar in zal staan.

Organisatie bedankt en op naar het volgende jubileum,

Hans Vermeulen

De FLO-dag van 2011

De 12e oktober was dit jaar uitgekozen voor de reünie van oudere collegae, die jaren lang zich hebben ingezet voor Brandweer Rotterdam. Deze woensdag hadden we gekozen voor de museumwerf "De Delft" waar al jaren wordt gewerkt aan een replica van dit gelijknamige schip.

Natuurlijk kan een dergelijk dag alleen gestart worden met koffie en gebak, dus op naar het restaurant waar al dit lekkers al op ons stond te wachten. Na de koffie werd de groep in drieën verdeeld en kregen iedere groep een gids. Deze vertelde uitgebreid over het originele schip en zijn ondergang destijds. En over de plaats waar hij weer werd gevonden. Daarna ontstond het idee om een replica te gaan maken, maar dat heeft heel wat voeten in aarde gehad. Leuk is dat de plaats van de museumwerf vlak bij de plaats is waar het oorspronkelijke schip is gebouwd.

Eerst werd binnen alles uitgelegd en toen natuurlijk naar buiten, waar we langs en onder de gigantische spanten van dit toekomstige schip konden lopen. Het was een indrukwekkende excursie en is voor de mensen die er niet bij waren zeker de moeite waard om eens te gaan kijken. Kijk maar eens op de website van deze werf. Om 12 uur was het tijd voor een heerlijke lunch, ook in het restaurant van "De Delft". Nadat iedereen, we waren met 47 mensen, de maag had gevuld, vertrok de

bus richting Hoek van Holland. Daar was afgesproken bij de Maeslantkering voor een rondleiding. De dame die ons alles zou gaan vertellen stond buiten al op ons te wachten. En vertellen kon ze, ze benadrukte de diverse onderdelen met heel haar lichaam. Eigenlijk wel leuk om alle bijzonderheden van de Deltawerken en vooral de Maeslantkering, op deze manier te horen vertellen. Ook hier werd eerst binnen alles uitgelegd, bij grote foto's en maquettes werd de hele opzet uitgebreid toegelicht en toen gingen we dit gigantische bouwwerk in het echt buiten bekijken. Jammer dat er veel wind stond en het behoorlijk nat en koud was. Het is werkelijk bijna niet voor te stellen welk een bijzondere constructie er hier is neer gezet. Ondanks de kou en de regen, was het een heel interessante rondleiding. We eindigden met een bakje koffie en rond 4 uur gingen we weer terug naar de kazerne Pottumstraat.

Natuurlijk werden in het restaurant en in de bus de nodige oude verhalen opgehaald, daar is het ook een reünie voor. Het was wederom een gezellige dag waar we met een goed gevoel op terug kunnen kijken.

Adrie, Frits en Adri gaan de koppen bij elkaar steken om alvast wat voor 2012 te verzinnen. Ook dan is het weer in de eerste helft van oktober. Tot dan.

Adri Vogelaar.

Een slechte zomer, maar ge

Het begon al in eind 2010, Jan had zijn Waarschip ½ tonner (zeilboot van 8,7 meter) al 4 jaar te koop staan in Huizen en of ik die boot vaarklaar kon houden tot betere tijden, als hij later verkocht wordt is een deel van de opbrengst voor mij en ik kan de boot onbeperkt gebruiken, maar hij wil wel regelmatig een tochtje met mij en de boot maken. Dat was afgesproken en eind december de boot bekeken, mooi schip met veel mogelijkheden.

Veel achterstallig onderhoud en het houten dek flink onder de mos, dus veel schoonmaakwerk. In maart die kant op voor inspectie en knippen en scheren, onderwater in de aangroeiwerende verf en de romp in de lak. In april de boot met Jan naar Rotterdam gevaren, wat fris, geen wind dus alles op de motor, een 5 pk buitenboord, waar ik 9 km per uur mee haal. Niet slecht en de hele tocht maar 20 liter benzine gebruikt, ook belangrijk in deze dure tijden.

Tot Amsterdam de mast overeind maar voor de verdere tocht is het beter de mast omlaag te doen, we noemen dat "de mast strijken" dan moet eerst het radar/generator mastje omlaag en dan kan de paal van 11 meter, 100 kilozwaar naar omlaag, daar was ik de eerste keer 2 uur mee bezig, nu is dat ca. 1 uur werk.

Van Huizen naar de Kralingseplas is ruim 2 dagen varen, maar het was een hele leuke tocht. Via Westeinderplas, Kagerplassen, Leiden, Delft door Rotterdam. In april begon ook het zeilen weer met de mensen met een handicap van de stichting "Plons" op de Kralingseplas, we hebben daar 3 verschillende Randmeren (zeilboten van 6,5 meter) en een resceu boot (RIB) waar een vaarbewijs voor verplicht is, dus daar vaar ik ook regelmatig mee.

Met Hemelvaart ben ik met de sleepvlet Quint naar de sleepbootdagen in Vianen geweest, naar eerst de zeeverkeners van het Brielsemeer naar de Parksluizen gebracht, die gingen naar de Kaag voor wedstrijden. Vianen was geweldig leuk, veel te doen, tochten, behendigheid wedstrijden, trekproeven, 's avonds de boten verlicht, disco in een grote tent en als afsluiting zaterdagavond een diner in een zalencentrum in de buurt.

Zondag terug en de zeeverkeners weer opgehaald bij de Parksluizen en naar het Brielsemeer gebracht, ook de Waardij meegenomen. We gaan met de Caravan naar Brielle, dus een boot in de buurt is mooi meegenomen. Helaas was het weer wat minder maar met Pinksteren hebben we lekker gezeild en ik heb wat korte tochtjes gemaakt.

Een vriendin heeft een motorbootje op de Bergse achterplas, daar zijn we een zaterdag mee naar de Rottemeren gevaren en terug de plas weer op, lekker een hele dag het water op.

Toxpeus heeft buiten zijn TOTUM, een stagzeilschoener van 25 meter lengte met 2 masten van 25 m. ook een klein motorbootje de "Arabella" van 6.4 X 2.2 meter. Met een buitenboordmotor van 25 pk. Evert en Corry zijn met deze boot via o.a. de Maas naar de Middellandsezee gevaren. Er was een probleem, zij hadden een familie feestje en moesten een week terug, je kan de boot in een haven laten liggen maar zij wilden liever dat de boot verder ging, ik heb mij opgeofferd en ben naar Givet, net in Frankrijk gereden en daar de boot overgenomen, zij met mijn auto naar Rotterdam. We hebben in 5 dagen 200 km gevaren 37 sluizen totaal 105 meter omhoog en 2 tunnels gepasseerd, een prachtige tocht in een mooie omgeving. Het weer was wisselvallig, zonnige dagen en wat regen.

en slecht watersportjaar

In Verdun zijn zij weer met mijn auto naar ons toe gekomen om verder te varen en wij voldaan naar huis. De havendagen vanaf de Quint het vuurwerk bekeken en in de avond een rondje gemaakt door de haven en alle bezoekende schepen bekeken. 4 september 25 jarig jubileum Fire Divers, met een luxe touringcar naar Marken, daar opgestapt op een zeilschip "De Libelle" met 80 mannen, er konden 150 man op. Naar Volendam gezeild en na een wandeling in Volendam terug voor de BBQ en een stukje IJsselmeer.

Eind september met de Waardij van de Kralingseplas via Nieuwe Maas, Oude Maas, Spui naar het Haringvliet met verschillende boten van de Rotterdamse Zeil Vereniging, we hebben fijne dagen met mooi weer gehad. Goed gezeild en daar de rubberboot van de waardij opgeblazen en mee gevaren. De tocht terug lekker zeilweer, Oude Maas stroom en wind tegen dus op de motor maar het Spui en de Nieuwe Maas prima gezeild.

Met het wachtschip van de zeeverkeners de "Rambonnet" een tochtje, als bemanning, over het Brielsemeer gemaakt met een bruiloft, ook een leuk verzetje. 5 en 6 november zijn de kampioenschappen Valken en Randmeren op de Kralingseplas, Stichting Plons heeft 3 Randmeren dus ik heb mij ingeschreven, ik denk niet in de prijzen te vallen maar het is wel weer een ervaring rijker. Van horen zeggen komt de TV Sinterkaas aan in Dordrecht, de Quint zal weer ter plaatse zijn, mogelijk ook in beeld.

Tot ziens,

Hans Vermeulen

Brandweer Rotterdam

Team 112 van de Brandweer Rotterdam heeft afgelopen weekendde 24 uren solexrace gewonnen in Heeschwijk-Dinther. Het doel was om in 24 uur zo de meeste kilometers maken. Een grote bijkomstigheid is dat er hierbij geld ingezameld wordt voor KiKa (Kinderenkankeervrij). Het winnende team maakte het onderstaande verslag.

Beste sponsors, vrienden, familie en fans! We did it! We are the champions! Gisteren hebben we na een zeer zware race (21 van de 98 teams zijn uitgevallen) de overwinningstrophy in ontvangst mogen nemen. We hebben de 24uurs Solexrace in Heeschwijk-Dinther gewonnen! Om jullie mee te nemen in ons avontuur volgt nu een kort verslag van het weekend.

Het avontuur begon op vrijdagavond. We waren vrijdag rond 17:00 uur in Heeschwijk-Dinther aanwezig om onze Solex te laten keuren. Nadat dat was gebeurd zijn we de feesttent ingegaan, maar helaas waren we het enige Solexteam omdat de andere teams zich moesten 'voorbereiden' op de race. Watjes ;) De zaterdagmorgen stond vooral in het teken van het inrichten van pitbox. Stoeltjes klaar zetten, regenzeil ophangen, gereedschap gereedmaken en ga zo maar door. 's Middags hebben we nog wat gegeten en zijn we ons klaar gaan maken voor de start van de race. De race ging om klokslag 16:00 uur van start en Jaap zou het spits afbijten.

Het laatste uur voor de start begon de gezonde spanning al toe te nemen. De eerste supporters waren gearriveerd en de laatste controles en checks werden gedaan; 'Hebben we alles?', 'Wie lost Jaap af?', 'Wat doet het weer?'. Nadat de laatste puntjes waren besproken zijn we richting het startvak gegaan. Hieraan gekomen bleek echter dat al bijna alle teams aanwezig waren, wat betekende dat wij bijna helemaal achter aan de meute moesten aansluiten. Ai, tegenvallertje...

Om 16:00 uur precies viel het startschot en door een geweldige run van Jaap en een paar goede eerste ronden stonden we met de eerste tussenstand al op de 18e plek. Leuk om te vermelden is dat Rob ook meteen even de snelste rondetijd op zijn naam zette. Het weer was droog, maar het parcours was vanaf het begin al spek en spekglad. Vooral de stalen rijplaten bij de stierenstal en de brug naar de pitstraat waren een probleem. Een ding was nu duidelijk: het belooft een zware race te worden.

Na een aantal uur stonden we in de nieuwe tussenstand 14e en hadden we onze eerste en laatste waarschuwing voor een snelheidsovertreding ook al te pakken. We mochten maximaal 40 km/h rijden en een overschrijding werd bestraft met strafonden. Ook kwamen de geruchten op gang dat het weer 's nachts vanaf een uurtje of 3 helemaal los zou gaan... Ieder uur werd een update gegeven van de tussenstand en aan het begin van de nacht stonden we al op de 6e plaats. We merkten ook dat het weer begon te

wint de Solex race 2011

veranderen. De race verliep goed. De Solex liep als een zonnetje dus we gingen door met fietsen. Ook waren de eerste valpartijen een feit. Dit zowel bij de tegenstanders als bij ons team. In totaal zijn wij zo'n 7 keer gevallen, waarvan de gladheid voornamelijk de oorzaak was. Gelukkig hadden we geen noemenswaardige schade of verwondingen, zodat we gewoon door konden gaan.

In de nacht schommelde onze positie steeds rond de 6e plaats, maar rond half vier in de nacht ging het weer echt los. De regen viel met bakken uit de lucht, het parcours werd een ijsbaan, de pitstraat veranderde in een zwembad en zelfs onze regenpakken konden al het hemelwater niet meer tegenhouden. Val- en slippartijen waren aan de orde van de nacht en de daaropvolgende dag. Desondanks kregen we het voor elkaar om in de tussenstand een 4e plek te veroveren. In het begin van de ochtend vond door de gladheid bij de stierenstal een flinke crash plaats. Daarom werd door de wedstrijdleiding besloten om de route om te leiden en werd het gedeelte van de stierenstal (met de stalen platen en steltonplaten) uit het parcours gehaald. Dit betekende dat we weer flink door konden gassen wat leidde tot een 2e plaats in het tussenklassement. We hadden afgesproken dat we voor de top-10 zouden gaan dus dit ging de goede kant op... We moesten nu nog twaalf uur rijden. De Solex hield het goed en door de goede zorgen van de technische man Eric bleef het team gemotiveerd. Ondanks wat kleine handelingen (nieuwe luchtfilter, ketting smeren, etc.) hadden we geen grote technische problemen en konden we lekker blijven rijden.

Rond 7:00 uur 's morgens (de regen viel nog steeds met bakken uit de lucht) werd op SolexFM uitgezonden dat we eerste zouden staan. Zou dit echt zo zijn? Ja hoor! Met nog negen zware race-uren voor de boeg stonden we op de 1e plaats in de tussenstand! Ook leuk om te zien was dat ook dit jaar de eerste supporters 's morgens vroeg alweer een bakkie kwamen doen.

De uren begonnen af te tellen en we begonnen onze voorsprong uit te bouwen. We stonden twee ronden los van de 2e plaats en kregen het zelfs voor elkaar om dit uit te bouwen tot drie ronden.

Twee uur voor het eind gingen we zelf nog flink onderuit met de Solex. Gelukkig had de coureur alleen wat schaaftwonden en de Solex een kromme trapper (lijkt wel op de race van 2010;)), maar we konden door! We stonden nog steeds op de 1e plaats. Zou het dan toch gaan lukken? Met nog anderhalf uur voor de boeg kregen we ons eerste serieuze technisch probleem. Waarom nu?! Kunnen we door?! Het bleek een kapotte bougie te zijn en dankzij hulp van een ander team gingen we verder. Door het sleutelen hadden we wel een ronde verspeeld wat onze voorsprong verkleinde tot twee ronden. Konden

we dit volhouden? We hadden vooraf besloten om rustig over de kuilen en bulten te rijden, zodat onze Solex heel zou blijven en we de race uit konden rijden. Maar in de laatste twee uur van de race werd gevochten om iedere seconde dus dit was geen optie meer. Gassen dus maar en hopen dat ons racemonster het vol zou houden. Na een regenperiode van bijna 12 uur werd het eindelijk droog, maar het parcours bleef nat en verraderlijk glad.

In het laatste uur vond de laatste coureurswissel plaats en mocht Frank het afmaken. En ja hoor, na een zware uitputtingslag van 24 uur finishten we om 1600 uur als eerste met twee ronden voorsprong!!! Omdat BNN ook op het evenement aanwezig was werden we ook meteen voor TV geïnterviewd.

In totaal is er voor KIKa €28.970,10,- opgehaald, waarvan €3.165,- door brandweer Rotterdam! Dit bedrag loopt nog op, omdat de opbrengst van onze petten hier nog niet hebben bijgeteld. Namens ons en KiKa: Bedankt!

Een overwinning hadden we niet durven dromen. We gingen voor een top-10 plaats en kwamen met de beker naar huis! Dit alles was natuurlijk niet zonder jullie gelukt! Bedankt voor de sponsoring, aanmoedigingen, sms's/jes, tweets, bezoeken en ga zo maar door! Zonder dit was de race misschien wel heel anders verlopen.

Nu we hebben gewonnen gaan we volgend jaar natuurlijk terug om onze titel te verdedigen. Volgens de traditie zouden we volgend jaar dan mogen starten met startnummer 1. Jullie kennen ons en wij zouden natuurlijk team 112 niet zijn als we er alles aan gaan doen om ook volgend jaar weer met nummer 112 van start te gaan.)

Nogmaals bedankt voor alle steun en tot volgend jaar!

Jaap, Frank, Eric en Rob
Solexteam Brandweer Rotterdam

FOToclub FIRE FOCUS

Dit zijn de nog restende clubavonden: 29 nov. en 6 december. Het is zoals altijd weer op de kazerne Mijnsherenlaan en ze duren van 19.30 – 22.00 uur.

De herfst fotograferen

De blaadjes beginnen alweer te verkleuren en de eerste paddenstoelen zijn zichtbaar. De herfst komt er in rap tempo aan. Het is altijd een heerlijk seizoen om te fotograferen, de wolken in de lucht voegen veel extra sfeer toe, mistige ochtenden maken van alledaagse dingen een mysterie en het is natuurlijk heerlijk de kleurenpracht vast te leggen. Het weer mag dan misschien niet altijd meezitten – nat, koud en vroeg donker – toch is de herfst een favoriet seizoen. Een dramatisch seizoen met een constante stroom aan veranderingen. De bladeren die kleuren, paddenstoelen die opkomen, besjes, spinnen, kastanjes en noten die je kunt rapen, de vogels en dieren die zich klaar maken voor de winter. Een heerlijk seizoen vol mogelijkheden, in dit artikel een overzicht van de onderwerpen waar je aan kunt denken als je de herfst gaat fotograferen. Als je close ups maakt van bijv. paddenstoelen is het mooi om de achtergrond vaag te houden door je diafragma op 2.8 of indien de lens het toelaat op f4 te zetten. bij landschappen is 5.6 meestal de beste dia. maar ook andere kan je gebruiken gebruik bijv. diafragma voorkeuze op de camera en maak gewoon eens een trapje vanaf 2.8 tot 22 dan zie je later de verschillen.

Fotograferen in mistige omstandigheden

Mist heeft de kracht om een omgeving compleet te veranderen en te tonen zoals je deze nog nooit hebt gezien. Een landschap ziet er schilderachtig uit met de opkomende zon die de mist probeert op te lossen of juist donker en dramatisch met nauwelijks zon en een vochtige omgeving. En wie heeft er niet geprobeerd om de 'zonnestrallen' die door de bomen vallen te fotograferen.

Fotograferen in de regen

Fotograferen in de regen is niet alleen nat, maar kan ook veel sfeer aan een foto toevoegen. Is het niet tijdens de regenbui, dan wel voor de bui als een donkere lucht nadert of na de bui als in het water reflecties te zien zijn, druppels op bloemen liggen of water opspat van passerende auto's. Zelfs voor een regenbui hoeft je je camera niet op te bergen, zeker niet als je er ook een beetje op kleedt en de camera beschermt tegen het water.

LICHT EN FOTOGRAFIE - PRINCIPES

Een goed gekozen onderwerp en een mooie compositie is nog lang niet voldoende voor "de perfecte foto". Heb je wel eens bij het feit stilgestaan, dat je taak als fotograaf is om de diverse licht- en weersomstandigheden te herkennen en daarop kunnen inspelen? Zonder licht is geen fotografie maar het "schrijven met licht", zoals fotografie ook genoemd is, zit erg ingewikkeld in elkaar. Voor je als (beginnende) vakantie-, hobby- en/of gelegenhedsfotograaf

zou dit een onverteerbare maaltijd kunnen worden. Naast het uitleg van de achterliggende techniek worden diverse tipjes gegeven over zonlicht, bewolkt weer, avondopname en nog veel meer, ook voor de beginnende fotografen.

De juiste belichting

Het doel is een foto die lijkt op wat het oog oorspronkelijk zag. Alle tonen moeten aanwezig zijn, van schaduw tot hooglicht. De hooglichten zijn helder, maar tonen nog steeds wat textuur en de schaduwen zijn donker, maar licht genoeg om details te onderscheiden. Alle lichtmeters van digitale camera's zijn gekalibreerd om een juiste belichting te geven als ze in aanraking komen met onderwerpen en taferelen die ruwweg 18% van het licht reflecteren. **Waarom is de belichting zo ingesteld?** De meeste onderwerpen van foto's zijn mensen of gewone landschappen. Blanke huidtinten en de groene, bruine en blauwe kleuren van het landschap reflecteren meestal 18% van het licht - in zwart-wit beelden is dit middengrijs. Dus stel je voor hoe middengrijs eruitziet en houd dat beeld vast. Meestal zorgt het automatische belichtingssysteem in de camera voor een prima resultaat, maar om de belichting elke keer precies zo te krijgen zoals je wilt, zal je vooraf al moeten bepalen hoe je wilt dat de foto eruit gaan zien. De

reden is, dat je camera alle taferelen zal belichten zoals hij dit bij het gemiddelde zou doen. **Wat dit werkelijk inhoudt** is dat scènes die heel lichte tonen bevatten, zoals een sneeuwlandschap, onderbelicht worden. Aan de andere kant zullen taferelen die donkere tonen bevatten, zoals donkere voorwerpen, overbelicht worden. Verder kan er tussen het onderwerp en de achtergrond een groot contrast bestaan. Het contrastbereik van digitale camera's is daarbij vele malen kleiner dan dat van het menselijke oog. Deze moet je accepteren en daarop anticiperen. Het is dus uiterst nuttig om uit te testen hoe jouw camera op verschillende situaties van belichting reageert. Je zult merken dat hij sommige situaties beter aanpakt dan de andere of dat slechts een kleine aanpassing is nodig om perfecte foto's te maken. De meeste digitale camera's hebben een heel arsenaal van mogelijkheden waarmee je de automatische belichting kan beïnvloeden of zelfs de belichting helemaal handmatig kan instellen. Belangrijk is, dat je met de ene techniek niet hetzelfde kan bereiken als met de andere. Hoe dan ook, je zou voldoende aandacht moeten besteden de technieken die hierboven zijn opgesomd.

Tot de volgende uitgave en een fijne decembermaand,
Adri Vogelaar.

Bold & Marry Rotterdam Red Hats

24 augustus heeft het Department "Trips & Tours" van het chapter "Bold & Marry Rotterdam Red Hats" een excursie georganiseerd naar een kazerne van de Rotterdamse Brandweer aan de Pottumstraat 14.

Er hebben zich 14 Ladies ingeschreven en misschien vraag je je af; hoe komt een chapter van de Red Hats nou bij de brandweer terecht? Nou, dat zit zo. In juli is ons chapter naar de Wilhelminapier in Rotterdam getogen om 200 rode hoedjes uit te zwaaien. Zij gingen cruisen in de Noorse wateren. Vanaf dezelfde pier vertrok de "Rotterdam" naar New York voor een Sentimental Journey.

Ter verhoging van de feestvreugde was het Shantykoor "Barend Fox" van de brandweer Rotterdam uitgenodigd om echte stoere zeemannsliederen te zingen bij het vertrek van de beide schepen. Omdat iedereen wel met Rode Hoedjes op de foto wil, werd er een fotoshute ingelast en zo is het contact met de brandweer gelegd.

Queen Forra, altijd aan het netwerken, zag haar kans schoon en polste "Adri Vogelaar", of er soms een excursie te maken viel bij de brandweer. Natuurlijk wel! Adri Vogelaar zou z'n netwerk aanspreken en Queen Forra moest haar mailadres maar geven en dan zou zij er wel iets van horen. En zo gebeurde het dat er een intensief mailverkeer tussen deze twee netwerkers ontstond waarbij de wensen van de Ladies werden geïnventariseerd. **Wat willen zij weten, zien of meemaken.....Alles natuurlijk!**

Op woensdag 24 augustus was het zo ver. Om 10.45 uur verzamelden de Ladies van het chapter "Bold & Marry Rotterdam Red Hats" zich in vol ornaat bij de Metro op het Centraal Station. Een goed begin is het halve werk. **We oogsten daar al veel bekijks.** Op naar de Waalhaven waar we rond 11.45 uur aankwamen bij restaurant "Het vliegveld". Het was ondertussen gaan regenen, maar helaas we moesten nog even buiten wachten. Er was nog een personeelsvergadering aan de gang. Even voor 12.00 uur werden we uitgenodigd om naar binnen te komen. Jopie van Luijk, de eigenaresse van het restaurant had toch wel wat meelij met ons gekregen en had flink doorgewerkt met de werkvoorbereiding. "Het vliegveld" is een restaurant waar vooral zakenlieden komen om te lunchen. Deze vaste gasten keken dan ook nogal verbaasd toen ze bij binnenkomst zoveel dames met rode hoeden aan de bar zagen zitten. Maar...we waren hartelijk welkom en ook hier had men plezier om de aanwezigheid van zoveel schone Ladies! Ondertussen had Jopie haar echtgenoot naar beneden geroepen, de tafels tegen elkaar geschoven en voor ons de lunch klaargezet.

Queen Forra heette ons nu officieel welkom en...bood ons ter gelegenheid van haar verjaardag op 21 augustus een drankje aan. Gevolg: er werd getoast en onder leiding

van Jopie werd het "lang zal ze leven" ingezet! Het gehele restaurant zong mee! En de lunch? Deze was zeer goed verzorgd en smaakte prima. Barones Eleonora had haar verkenners werk goed gedaan! Dit restaurant en de eigenaren deden ons eer aan. De naam van het Restaurant mag hier wel vermeld worden. Het is: "Het Vliegveld" en is te vinden aan de Van Riemsdijkweg 40, te Rotterdam, Waalhaven. Telefoon: 010 - 429 11 90.

Na de lunch legde Jopie ons uit hoe wij bij de Brandweerkazerne konden komen. Het was zo'n 5 minuten lopen (weer in de regen!) en na een beetje zoeken kwamen we er aan. Het was maar goed dat de Queen haar Ladies had geadviseerd om een fototoestel en een "weer en brandweertaken" bestendige rode hoed op te zetten om deze excursie onbeschadigd door te komen. Adri Vogelaar werd door collega's gebeld dat "zijn dames waren aangekomen". Hij kwam ons tegemoet en wij werden hartelijk ontvangen maar de verbazing bij de mannen was groot. Onze outfit hadden ze niet verwacht. Gegrinnik alom, maar na enige minuten stond de koffie en thee op tafel. Het hoofd van dienst schoof aan en heette ons welkom en toen...ging het alarm ging af! De mannen waren binnen een halve minuut vertrokken onder de mededeling; "automatisch brandalarm!" We moeten uitrijden maar we zijn waarschijnlijk over 10 minuten terug. En dat klopte. Er blijft op de dag altijd iemand in de kazerne achter. Dit keer was het Willem Husselman, degene die na een brand het onderzoek doet naar het ontstaan van een brand. Hij vertelde ons over zijn interessante werkterrein en gaf tips over brandpreventie in huis. **Wat ons is bijgebleven is dat we vooral voorzichtig moeten zijn met tafelcontactdozen en oude TV's!**

Bij terugkomst van het brandalarm kon de uitleg over het werkterrein van de brandweer verder gaan. Diensten duren 24 uur, daarna 48 uur vrij. Eten en slapen in de kazerne. Overdag allerlei taken, sporten, auto's onderhouden, bijscholing. 's Avonds 'vrije' tijd, maar wel in de kazerne blijven. **Wat ze doen : brand blussen, katten uit bomen halen, mensen na een auto ongeluk uit hun auto zagen, ambulancepersoneel helpen om mensen met een hoogwerker uit hun huis halen en hen naar het ziekenhuis te brengen als de brancard niet op een andere manier**

naar buiten kan enz. Een uitgebreid takenpakket! Jammer dat er in 2012 en 2013 grote bezuinigingen doorgevoerd worden waardoor er een taakverzwaring optreedt die door minder personeel uitgevoerd zal moeten worden. De Ladies waren zeer geïnteresseerd in dit alles en stelden volop vragen over de gang van zaken. Toen werd het tijd voor voorbeelden uit de praktijk!

Een kamer vol rook en merken dat je dan echt geen hand meer voor ogen ziet. Altijd met 2 man op onderzoek, achter elkaar, handen op de schouders en goed de herkenningspunten in je opnemen, zodat je de weg naar buiten terug kan vinden. Als je dat ziet stijgt de waardering en bewondering voor het werk dat de brandweer doet. Zij zetten zich in en zijn altijd alert. Doen er alles aan om elkaar niet in gevaar te brengen. Proberen levens te redden. Chapeau!

Dan de Brandweerauto: wat hij allemaal kan en meevoert, de techniek en de inrichting en... de kleding! LadyTheodora en Barones Eleonora werden onder luid gelach met behulp van 2 brandweermannen in een brandweerpak gehesen. De perslucht-fles op de rug, de helm op het hoofd en daarna natuurlijk op de foto als bewijs voor de kleinkinderen. Twee stoere oma's gekleed als echte brandweervrouwen. Daarna werden de Ladies weer uitgekleed ook nu weer daarbij geholpen door 2 bereidwillige brandweerlieden. Daarna was het tijd om in 2 ploegen uiteen te gaan om een ritje met de brandweerwagen te maken. Niet comfortabel maar wel heel leuk om mee te maken. Nog even de slangen uitgerold om te laten voelen met hoeveel kracht het water eruit spuit en hoe zwaar het werk van de spuitgasten is. Terug naar de ontvangstruimte waar men al begonnen was met het bereiden van hun avondeten. Voor de Ladies tijd om afscheid te nemen van deze mannen die fantastisch werk doen.

Het was een geweldig leuk en leerzaam bezoek. Wij hebben nu nog meer respect voor de Brandweer gekregen. De bevelvoerder, Jaap v/d Hoek, begeleidde ons tot aan het hek en Adri Vogelaar liep met ons mee naar de bus die

ons terug bracht naar het Zuidplein. Vol nieuwe ervaringen en verhalen voor het thuisfront keerden wij huiswaarts maar niet voordat wij Adri Vogelaar hartelijk bedankten voor zijn tussenkomst bij deze fantastische excursie. Adri Vogelaar zal, als dank voor de gastvrijheid aan ons betoont, namens ons chapter binnenkort een doos gebak naar de mannen brengen. Nee, geen wijn, want dat is natuurlijk streng verboden onder diensttijd!

P.S. - Brandweer Rotterdam-Rijnmond

Het werkgebied van de brandweer is groot en complex. In de regio Rotterdam-Rijnmond wonen maar liefst 1,2 miljoen mensen op een oppervlakte van dertigduizend hectare. Hierin zijn ook nog eens een enorme petrochemische industrie, één van de grootste havens ter wereld en een zeer drukke weginfrastructuur aanwezig.

De havens zien jaarlijks 30.000 zeeschepen en nog eens 130.000 binnenvaartschepen die er hun lading komen lossen voor verder vervoer binnen Europa. Vergeet daarbij niet de immense beweging in het dagelijkse woon- en werkverkeer. Gemiddeld wordt de brandweer in deze regio ruim 18.000 keer per jaar gealarmeerd, dat is zo'n vijftig keer per dag! "De taak van de brandweer in Nederland is het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt; het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand; het beperken en bestrijden van rampen." (Citaat uit de Brandweerwet 1985.)

Queen Forra.

SHANTYKOOR BAREND FOX van de BRANDWEER ROTTERDAM-RIJNMOND

Het loopt alweer tegen het eind van 2011 en de optredens zijn bijna achter de rug voor dit jaar. We kunnen nog even in 't kort ophalen waar we gezongen hebben sinds de laatste uitgave van dit mooie blad.

We waren gebleven bij het optreden van de 2 cruise schepen op 3 jui. Dat is alweer aardig lang geleden natuurlijk. We hebben daarna nog wel 10 cruise schepen uitgezongen en tussen door uiteraard nog wat andere optredens gedaan. Op 4 augustus waren in Alexanderpolder in het buurthuis, het was daar niet groot maar wel reuze gezellig. Van 11 t/m 14 augustus waren we in Duitland bij Hansa Sail in Rostock. Wim heeft daarover nog een stukje aan het einde van dit artikel. De 20e augustus waren we in Hellevoetsluis bij Zomer in de Vesting. Een heel gezellig dagje waar we bij het Brandweer museum, in het centrum van de Vesting en in het Droogdok Jan Blanken hebben opgetreden. Leuk om op terug te kijken. Op zaterdag 27 augustus vroeg op, want we gaan met de bus naar Harlingen. We mochten daar optreden bij de Visserijdagen. Gelukkig was het binnen, want later op de dag begon het behoorlijk te regenen. Gelukkig hadden we daar bij ons eigen festival aan de Wijnhaven, op 2, 3 en 4 september weinig last van. Alleen de maandag met het uitruimen van de grote tent, hadden we een paar buien. Het geheel was wederom een zeer geslaagd festival met 34 koren uit alle windstreken, volgend jaar is het voor de 10e keer en dat beloofd nog specialer te worden.

Na nog diverse cruise optredens werd het alweer oktober. Op de 1e was het Shantifestival Spijkenisse georganiseerd. Wij mochten hier ook onze liedjes laten horen en het werd een gezellige dag met diverse podia en veel publiek. Woensdag 19 oktober in de bus naar Leidschedam. Het ZC Schoorwijk bestond 50 jaar en ze hadden ons koor uitgenodigd om het geheel op te vrolijken. Nou dat werd een succes, de mensen waren erg enthousiast en ze sparen al voor volgend jaar om ons daar weer te laten optreden. Zaterdag 22 oktober waren we weer in het Droogdok Jan Blanken. Nu omdat het Russische schip De Standaert, waar we al een hele poos geleden een groepsfoto op maakten, in het droogdok lag. Helaas was er weinig publiek en werd het behoorlijk koud, maar was het wel een gezellig optreden. Volgend jaar gaan we weer gewoon verder met ons Shantykoor. We wensen jullie een gezellige december maand en tot de volgende keer

Adri Vogelaar

ROSTOCK.

Donderdag 11 augustus was het dan zo ver. Om 07:00 uur vertrokken van de Lijstersingel in Capelle aan den IJssel richting Rostock. Ons koor maakt zich op voor "Hanse Sail Rostock 2011". Na een busreis van ca. 11 uur kwamen

we aan bij het Traditionsschiff Georg Büchner". Die dag nog geen optreden dus gaat mijn verhaal verder op de vrijdag. Vrijdag 12 augustus om 12:00 uur het optreden op de "Bühne Goliath" een kleine 1½ kilometer van de Georg Büchner. Toch nog een hele wandeling. Toen we bij het podium aankwamen begon het "pijpenstelen" te regenen. Maar in warme landen op de wereld wordt er van uit gegaan dat regen geluk brengt. Dus maar zien als een positief teken. Het podium is groot genoeg om ons te herbergen en we kunnen het koor, de accordeonisten, trommelaars en zelfs de dirigent droog houden. Precies 12:00 uur schalt onze herkenningsmelodie "Barend Fox" over het bijna verlaten festivalterrein. Een enkele volhouder blijft staan. We zingen ons programma en vullen tot 13:00 uur de tijd. Het is knap om met zo weinig publiek toch een enthousiast je optreden te verzorgen. Het koor zingt of een duizendkoppig publiek voor het podium staat.

Ik denk dat het plezier van het, samen zingen, hier aan bijdraagt. Bij de voorbereiding van dit weekeinde ben ik er bij het opstellen van de programma's van uit gegaan dat we ongeveer 45 minuten moeten optreden. Maar al na een half uur moet ik druk zoeken in de reserve nummers om de tijd tot 13:00 uur vol te zingen. Om 14:00 uur worden we verwacht op de "Bühne Internationaler Markt". Als ik daar aankom zie ik een podium dat amper aan onze zangers plaats kan bieden onder het afdak. Dus optreden onder deze omstandigheden zit er niet in. De accordeons kunnen nu eenmaal niet tegen vocht en de hoeveelheid hemelwater had meer te maken met het nemen van een douche dan een zomers buitje.

Maar we hebben geen kleine 800 km in de bus gezeten om na één optreden voor een 10 tal mensen het gehad te hebben. In overleg met onze (charmante en o zo attente) begeleidster Elena besluit ik om onder de bescherming van de tent van het tegenoverliggende terras een optreden te verzorgen zonder geluidsversterking. Snel worden door de uitbater van het terras 8 biertafels met banken verwijderd en worden de mensen op het volle terras overrompeld door Barend Fox. Terwijl de regen gestaag op de tent klettert, wordt het een klein feestje op het volle terras. Dat bewijst weer dat we ook onder moeilijke omstandigheden, we ons niet uit het veld laten slaan en

met improvisatievermogen en inzet ons mannetje (en vrouwtje) staan. Dat we succes hebben blijkt wel als we willen stoppen. Het publiek roept om meer: "Zugabe, Zugabe". We besluiten de "Möwe" maar in de strijd te werpen. Het blijft een mooi nummer en ook nu weer laat het koor zich van de beste kant zien.

Zaterdag 13 augustus Van ons koor wordt verwacht dat we van 12:30 – 14:30 uur een voorstelling geven op het grote podium van Hanse Sail 2011, "Bühne Hanse Sail Rostock. Om 12:30 verlaat het Duitse Shantykoor de Bühne. Wij stellen snel de attributen op en ik regel met de geluidsmensen dat het koor zo ver mogelijk voor op het podium plaats kan nemen. Onze Duitse vrienden van Shanty-Chor Oldenburg stonden met het hele koor helemaal achter op het podium en de koorleider/accordeonist stond meters voor het koor helemaal voorop. Beetje vreemd voor ons. Wij willen graag zo dicht mogelijk op ons publiek staan, dan presteren we op ons best. Wij houden geen pauze wat door de moderator met verbazing wordt aangehoord. We krijgen het publiek goed mee en verzorgen een prachtig concert. Een stervende "Ketelbinkie" voor het podium bezorgt een Duitse dame op de voorste rijen de schrik van haar leven. Ze snelt direct op Bram af waar al snel blijkt dat haar levensreddende hulp niet nodig is. Ja, dat krijg je als de Nederlandse tekst niet helemaal overkomt bij een Duits publiek. Misschien zou een Russische tekst hier in Rostock, als gewezen DDR stad, bij de inwoners beter overkomen.

Dan een stevige wandeling naar de Chinees en snel door naar Warnemünde. We worden verwacht in Hotel Neptun voor een exclusief optreden op de 19de verdieping van dit 5 sterren hotel. Na ontvangst in onze kleedkamer op de eerste verdieping (keurig ingerichte zaal waar de hapjes en drankjes gereed staan) gaan we, gebruik makend van de 4 liften in de lobby omhoog voor het houden van een "soundcheck" (zonder versterking). We verdwijnen weer naar onze kleedkamer. Omdat het transport via de 4 personenliften nogal omslachtig is regelt Elena dat we met de keukenlift kunnen. Maar ook daar passen we niet met ons allen in zodat het toch nog lang duurt voor we weer boven zijn. Maar dan gaat het toch gebeuren. Om 19:15 zingen we 2 nummers, krijgen applaus, een mevrouw roept zelfs "Zugabe, Zugabe" maar het programma is strak dus weer allemaal naar beneden. Voor ons tweede optreden, gepland van 20:25 – 20:50 uur, weer met de lift omhoog en

dan na enige wachttijd het "grote" optreden. Een geweldig gezongen: "The Fields of Athenry" krijgt het overgrote deel van de zaal plat. Verder doet de Reeperbahn van John het ook geweldig, maar als we aan John Kanaka willen beginnen besluit de organisatie, dat het mooi is geweest. Ten slotte zijn we aangekondigd als "Het beste Shantykoor van de wereld!!!!". Maar het publiek roept weer "Zugabe, Zugabe" We eindigen met Anchors Away. Snel met de liften naar beneden en naar de bus een apart optreden met prachtig uitzicht op de Oostzee zit er op. Bij de bus genieten we nog even van het prachtige tafereel van de "Tall ships" op de rede van Warnemünde tegen de avondlucht. Als je even het rumoer om je vergeet, waan je jezelf in de tijd van de grote zeilvaart van de 19de eeuw.

Zondag 14 augustus. Om 10:30 uur kunnen we ons laatste optreden tijdens dit unieke festival beginnen. Wederom op de "Hanse Sail Bühne". Het terras voor het podium loopt als snel vol. Het Duitstalige Seemann en zeker de Reeperbahn gaan er weer in als koek. Na een sprankelend optreden, nemen we afscheid van het publiek en van onze begeleidster en snel nog een drankje en wat eten en afgelopen was het. De thuisreis kan beginnen. Het geheel. Met 30 zangers, waarvan 17 tenoren en 13 bassen, en begeleiding van 3 accordeons, de kleine trom en grote trom hebben we ons goed geweerd. Steeds was iedereen op tijd. Al moet mij toch van het hart dat de wachttijd voor het optreden in Hotel Neptun erg rumoerig was. Bij het wachten achter een podium of voor een zaal kun je de artiesten of sprekers behoorlijk storen. Het is een bekend gegeven dat een groep mensen van meer dan 30 personen behoorlijk voor geluidsoverlast kan zorgen door alleen maar met elkaar te praten. En gelet op de gemiddelde leeftijd van ons koor helpt het gehoor er ook nog aan mee. Wat voor een groot aantal op fluisteren lijkt is in werkelijkheid een gesprek op een behoorlijk volume.

Maar dit terzijde. Ik moet, met enige huiver, toegeven dat het koor er stond. Geweldig gezongen, enthousiast en muzikaal. Zangers, accordeonisten en trommelaars, jullie hebben je visitekaartje afgegeven. Hier gaat het om. Enthousiast maar muzikaal, laten jullie het publiek genieten.

Jullie Dirigent

Ingezonden Nieuws

Hier had uw bericht kunnen staan.

Kom ik op een kazerne, dan zie ik allerlei geboortekaartjes hangen. Mensen, het had leuk geweest om dat via deze rubriek aan de collegae door te geven.

Stuur a.u.b. een kopie of een scan van deze kaartjes naar de redactie!

Ik wil graag gehoor geven aan het verzoek om bijzonderheden te melden als het gaat om heugelijk nieuws en dit te publiceren.

Geboortedatum: 17-06-2011

Het betreft een 2-ling.

Ouders: Arno van den Nieuwendijk en
Monique van den Nieuwendijk

Namen: Anna en Lotte van den Nieuwendijk

Welkom kleine ukkepuk

Je bent ons derde meesterstuk.

Bij Edwin, Ingrid, Fabian en Daniek Verveer is op 8 sept. 2011 JILL geboren.

Hartelijk gefeliciteerd.

Een droevig bericht van de familie van Herk.

Op 28 oktober 2011

is Wil van der Hoeven overleden.

Zij zong in Betty Foks en was jaren lang lid van onze PV.

Nog een droevig bericht.

Op 13 september 2011

is geheel onverwachts Jan Christiaanse overleden.

De PV wenst deze families veel sterkte met dit verlies.

Open brieven

Geachte Hr van Strien,

Graag wil ik het volgende aan u voorleggen. Na het lezen van het blad Barend Foks Magazine, werd ik aangenaam getroffen door uw visie op het functioneren van een P.V. in een bedrijf. Ware het niet dat in week 37 en 38 twee (ex) collegae's overleden zijn, waar ik, met een aantal collega's, aanwezig was (een goed gebruik). Mijn functie / taak in de pesoneelsvereniging is onder andere de belangen behartiging van de gepensioneerden. En daar, Hr van Strien, laat uw dienst nogal wat steken vallen, dit in tegenstelling tot uw stuk in ons blad. Ik ben er al menig keer door mijn ex collega's op aangesproken, dat zij in o.a. bovengenoemde gevallen, niet werden geïnformeerd door de dienst. Bij de bovengenoemde droevige gebeurtenissen, heb ik persoonlijk de familie gevraagd of zij ook de dienst in kennis hebben gesteld. In beide gevallen werd het bevestigend beantwoord. Ik begrijp niet dat een zich respecterende dienst zo met zijn gepensioneerden omgaat. De meeste ex collega's hebben jaren lang hun uiterste best gedaan om een goed brandweerman te zijn. Wie of wat de oorzaak ook mag zijn, ik vind dit walgelijk, minachtend en meer dan nalatig. Ook merkwaardig vind ik het dat er van uw / onze dienst geen gesigeneerde rouwtak aanwezig was, als blijk van waardering en medeleven naar de betrokken families. Dit zit mij / ons zeer hoog.

A. Braber

Bestuurslid van PV de Brandweer Rotterdam.

Beste Adri,

Ik was verbaasd over de bekendmaking van het overlijden van Woud Oudshoorn, dinsdag 16-8-2011, via jou e-mailtje. Ik heb bij het condoleren weinig collega's of leidinggevende van Brandweer Rotterdam gezien, alleen leden van de bridgeclub waar Oudshoorn lid van was. De persoon die in de kist lag leek totaal niet op de persoon die ik mij kon herinneren. Vandaag woensdag 17-08-2011 sprak ik met Henk Wuijster, hij was al wezen condoleren op maandag 15-08-2011 geweest. Gelukkig was jij zo wijs naar mij deze info per e-mail te sturen, anders hadden wij als gepensioneerden weer te laat geweest om hem onze laatste eer te kunnen geven. Van gemeente Rotterdam geen geluid en geen brief, of het gebeurd nog als diegene begraven /of gecremeerd is, dus dat is weer veel te laat!! Ook van gemeente Rotterdam geen?? Ik ben in ieder geval geweest en voelde me opgelaten. Ik heb geen brandweerman of leiding gezien. Te triest voor woorden, ziet ook mijn begrafenis er zo uit in de toekomst???? Van de gemeentelijke Brandweer Rotterdam en hun leiding was er niemand te bekennen, ook al had je met lief en leed en leven, meer dan 40 jaar voor deze baas gewerkt. En dan wordt je via de zijlijn af geserveerd, vooral geen problemen!! Dat valt mij tegen van de Brandweer Rotterdam waar is de saamhorigheid?? Bedankt Adri voor je e-mail.

Met vriendelijke groeten,

gepensioneerde Hans van Gulik

CURSUS AED

Een AED redt levens

Veel slachtoffers krijgen een hartstilstand in hun eigen woning. Het is daarom een geruststellende gedachte om een AED te hebben voor thuisgebruik. Elke minuut is namelijk cruciaal, helemaal als het uw eigen partner, kind of ouder betreft! Elke week worden in Nederland 300 mensen buiten het ziekenhuis getroffen door een hartstilstand.

Bij het ontbreken van snelle en adequate hulp overleeft slechts 2-5% van de slachtoffers dit.

Indien een omstander of getuige in de eerste zes minuten bij een hartstilstand direct:

1. de hulpdiensten 112 alarmeert.
2. start met reanimatie.
3. een AED inzet, kan de kans op overleving toenemen van 2-5% tot maar liefst 90%.

Automatische externe defibrillator

Op een Shantykoor zitten en toch les krijgen over reanimatie, het gaat over het AED apparaat, waar de laatste tijd veel aandacht aan wordt besteed en het noodzakelijk is om zoveel mogelijk mensen daarmee te laten kennismaken. Dit werd gegeven op dinsdagavond 26 juli 2011 op Toepad 55 te Rotterdam door Klaas Oosterbeek, instructeur en koorlid. Na

de koffie, werd een ontspannen inleiding gehouden over de cursus, de poppen lagen klaar en de nodige

opmerkingen werden gemaakt. Na de theorie, kon men met oefenen beginnen, er ging een nieuwe wereld voor mij open. Vooral het aanbrengen van de elektroden van het AED apparaat moet zeer nauwkeurig gebeuren, anders vallen er echt doden. Om te reanimeren moet je met z'n drieën zijn, de persoon die de AED bedient heeft de leiding. De cursus heeft mij veel geleerd over deze nieuwe methode. Het is belangrijk om up to date te blijven in nieuwe ontwikkelingen door research in de medische wereld. Om 22.30 was de cursus afgelopen en iedereen ging met een naslagwerk en een goed gevoel naar huis. Klaas bedankt!!

Cor van der Toorn

